

met eene inderdaad vorstelijke milddadigheid en voorbeeldelooze oplettendheid.

Onze instelling heeft aan hem de grootste verplichting. De uitgestrekte boekerij, aan ons geschonken, de uitstekende standbeelden, ons vereerd, de schilderijen, ons gegund; eindelijk de kostbare gouden gedenkpenning, aan eene onzer afdelingen, gelijk gij zult vernemen, nog onlangs met zoo veel kiesheid gegeven, alles doet ons gevoelen de grootheid onzer verplichting, de zwaarte van ons verlies.

Te regt, Mijne Heeren! stellen wij prijs op grondige kennis en wetenschap, vlugheid en geestverheffing, te regt roemen wij den man van letteren, en vereeren den held; maar edelaardigheid, goedheid, braafheid, weldadigheid, het dadelijk verspreiden van algemeen nut en licht, zijn toch inderdaad nog beter nog edeler eereteekens dan eene menigte ordens en gulden penningen, roemrijk behaald in de eervolle strijdperken van Mars of Minerva. Zoo goed, zoo waarlijk edel was VAN KINSBERGEN. Zoo was ook BRUGMANS.

Is het verlies van VAN KINSBERGEN algemeen treffend, nog gevoeliger is dat van **SEBALD JUSTINUS BRUGMANS**. Geboren te Franeker in 1763, behaalde hij in zijne jeugd reeds drie prijzen aan vreemde Akademiën, over de belangrijkste vraagpunten, in eene taal, die niet was die van zijnen landaard. Hij begon alzo, vóór zijne bevordering tot Geneesheer, dáár, waar menig bejaard Hoogleeraar het einde zijner loopbaan ten loffelijksten zou volbragt rekenen. Eerst Hoogleeraar te Franeker, waar ook zijn Vader dien post vervuld had, daarna te Leyden, in de Kruidkunde,

Scheikunde, Geneeskunde en Natuurlijke Geschiedenis, werd hij door diepe kennis, blijkbaar in uitgegeven werken en grondige lesfen, steeds als Geleerde, wijd en zijd, in hooge waarde gehouden. De alom beroemde Kruidtuin van Leyden, door hem zoo uitnemend verrijkt en verfraaid, het overkostbaar Kabinet van vergelijkende Ontleedkunde en Natuurlijke Geschiedenis, door hem verzameld en behouden, waar in hij als woonde, waar in smaak en kennis met en door hem huisvesteden, spreken meer tot zijnen lof, dan de meest uitgewerkte lofreden doen zou. Niet minder getuigen ter zijner eere de welgekozene middelen ter verzorging der Gezondheid van zieke en gekwetste verdedigers hunner vaandels. De dankbaarheid der gewonde Hanoveranen te Leyden in 1794, en boven al die van bijna alle Volkeren in 1815, in het, met twintig duizend gekwetsten opgeproppte, Brussel, waar alles met vastheid, orde en menschlievendheid, onder zijn opzigt, als Inspecteur-Generaal bij den Geneeskundigen dienst, werd gepleegd, en de verwonderenswaardige opmerking, dat, gedurende twintig jaren, onder toelichting van BRUGMANS, geene befmettelijke koortfen of aanstekende ziekten onze Hospitalen, gelijk dikwijls die van andere volken, hebben aangetast, zijn met zijne uitstekende verhandeling over dit onderwerp, de edelste steenen aan zijne gloriekroon.

Ook voor onze instelling was BRUGMANS nuttig en schitterend. Tot getuigen strekken zijne gewigtige voorlezingen in de Eerste Klasse. Ieder roemt, als een meesterstuk der bekwaamheid van BRUGMANS, zijne Verhandeling over de beweging der Viscfen en derzelve uitademing, in het eerste deel der Gedenkschriften van de Eerste Klasse dezer instelling geplaatst.

De

De nieuwe Pharmacopea Batava, de zorg voor eene verbeterde Veeartsenijkunde hier te lande, met vele andere nuttige werken, en instellingen, ingevoerd, voorgezeten, gehandhaafd of verbeterd door BRUGMANS, maken zijnen roem onsterfelijk. Waar vindt men den Geleerden, welke met die kunde in zijn vak, die algemeene behagelijkheid, innemendheid en smaak vereenigde? Waar vindt men den Hoogleraar, voor wiens leerstoel de overige Hoogleraren zich vergaderden, roemden in dit hun gegeven voorregt, en voor wien de oudste van dezen, bij het scheiden der bijeenkomsten, als hoogst voldaan leerling, in dankbare aanspraak, namens de met hem onderwezen Hoogleraren, openlijke erkentelijkheid betuigde? Zie daar eene éénevoudige, maar krachtige lofspraak voor den man, wiens alom bekende bekwaamheden en grootmoedige inborst zullen erkend en vereerd worden, zoo lang men aan de verdiensten van eenen BOERHAVE en CAMPER, met welken laatste BRUGMANS mischien de meeste overeenkomst had, hulde zal bewijzen. Hij overleed op den 22sten Julij dezes jaars, in den ouderdom van slechts 56 jaren.

Een dergelijk verlies, als Leydens Hooge School, onderging de Doorluchtige School dezer Stad, bij het afterven van den zeer geachten Hoogleraar in de Heel- en Ontleedkunde, ANDREAS BONN, mede Lid der Eerste Klasse dezer instelling. Alom geëerd wegens kunde, braafheid, edelaardigheid en godsvrucht, was hij bemind bij de zijnen, geliefd door stad- en landgenooten, geroemd bij vreemden. Deelnemende in alles, wat in verband kon worden gebracht met zijne roeping, wat strekte tot de veredeling, of versiering daarvan, was hij werkzaam lid en bestuurder van